

PESMI O ODRAŠČANJU:

ODRASTI ŽE

Potujem v vesolje in gledam na Zemljo,
vrti se okoli svoje osi.

Pogledam na mesta v soju luči,
ne zmorejo zaspati z nočjo.

Iščem ljudi, ki zmorejo ljubiti,
še več je neljubljenih.

Vidim vojne, trpljenje, peščeni vihar.

Puščava mi izvabi domišljijo.

Iščem sebe, človeka,
ki je nepomemben v množici ljudi.

Občutim olajšanje,
kajti videti sem smešno.

Zmorem se smejati svoji osebnosti.

Dorasla sem!

SEVERNICA

Opazujem nebo,
na nebu severnica.

Razmišljam in nič ne boli.

Kaj vse si že videla?

V milijonih letih strmenja na Zemljo.

Si že naveličana pogleda?

Kaj boš še videla?

Zavidam ti.

Vidiš sončni vzhod, luno,
barvne cvetice, človeške obraze.

Vidiš mene, če me opaziš.

Bereš moje neumnosti.

Kakšno bi bilo moje življenje
brez tebe,

brez znanja in branja?

Življenje je zanimivo
za pogumne in drzne,
za tiste, ki gledajo.

Strahopetec ne vidi ničesar.

USODA

Odločam se,

kakšen bo moj današnji dan.

Ljubezen me krepi,

ustvarjalnost me izpopolnjuje.

Iščem svoje misli,

čutim notranji navdih.

Spomin zbeži na sinočnji dotik.

Ozrem se v nedavno preteklost,
moje srce beži v prihodnost.

Skrbi ga jutrišnji dan

in potem mu rečem:

Ti si zame najbolj dragocen,
toda sprejeti moram svojo usodo,
ki ni povezana s teboj.

Moje zdravje, moje prepričanja, moj ugled ...
rada vas imam,
ampak vi ne odločate o mojem življenju.
Usoda bo krojila pot mojega življenja.